

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szabó Gyula ügyvéd ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az OBH Jogi Képviselési Osztálya által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, Dr. Lombosi János ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű és a Dr. Horváth Ügyvédi Iroda által képviselt **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. november hó 4. napján kelt, .../52. számú ítélete ellen a III. rendű alperes részéről 54. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, a III. rendű alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 877.350,- (nyolcszázhetvenhétezer-háromszázötven) forintra, a III. rendű alperes által fizetendő feljegyzett elsőfokú illeték összegét 1.314.700,- (egymillió-háromszáztizennégyezer-hétszáz) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 185.300,- (száznolcvanötezer-háromszáz) forint elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 428.675,- (négy százhuszonnyolcezer-hatszázhetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 1.752.900,- (egymillió-hétszázötvenkettőezer-kilencszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes jogerős marasztaló határozat alapján A adóssal szemben végrehajtást kezdeményezett, a végrehajtási eljárás III.rendű alperes neve III. rendű alperesnél van folyamatban .../2012. szám alatt.

A. az A Kft. tagja volt, a gazdasági társaság felszámolásának kezdő időpontja 2008. május hó 8. napja, a kijelölt felszámoló a II. rendű alperes volt.

A III. rendű alperes 2012. június hó 27. napján a felszámolónak címzett „felhívás követelés lefoglalás tárgyában” okiratban rögzítette, hogy A. követelése van, amelyet lefoglal. Felhívta a kötelezettet, hogy nyolc napon belül nyilatkozzon, hogy a követelést elismeri-e, az mikor esedékes, tart-e valaki arra igényt és milyen jogcímen.

A II. rendű alperes 2012. július hó 23. napján bejelentette a végrehajtónak, hogy az A. Kft. felszámolás alatt áll, az I. rendű alperes .../122. számú határozatával a felszámolást befejezte, a gazdasági társaságot megszüntette, és rendelkezett 28.601.737,- forint pénzeszköz átadásáról A tag részére, valamint gépjárművek, ingatlan, követelés átadásáról. Közölte, hogy A adósnak a felszámolóval szemben nincs követelése.

A III. rendű alperes a 2012. július hó 25. napján kelt jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a követelés lefoglalása a teljes 28.601.737,- forintra vonatkozik, a jegyzőkönyvet a II. rendű alperesnek megküldte.

A felperes több alkalommal kérte a III. rendű alperestől, hogy a követelés címzettjeként az A. Kft.-t jelölje meg, és pontosítsa a lefoglalást, hogy az a A. az A. Kft.-vel szemben fennálló követelésére vonatkozik.

A II. rendű alperes Fpk.../122. számú, 2012. július hó 5. napján kelt határozatával a felszámolási eljárást befejezte, az adós gazdasági társaságot megszüntette. A hitelezői igények 100%-os kielégítése után fennmaradó pénzeszközből A tagnak 28.601.737,- forintot átadott, valamint átadta a tag részére ... forgalmi rendszámú Nissan Stab Car 2.3.D. típusú gépjármű és az ... forgalmi rendszámú Gilera Runner 50.DD típusú motorkerékpár 9/10 tulajdoni hányadát, ... a helyrajzi számú egyéb helyiség, udvar megjelölésű ingatlan 9/10 tulajdoni hányadát. A végzés 2012. november hó 22. napján jogerőre emelkedett, a céget a cégbíróság a cégnyilvántartásból törölte.

A II. rendű alperes Fpk.../154. számú végzésével a 122. számú végzést kiegészítette, kötelezte a felszámolót, hogy a pénzeszközt, gépjárművet, motorkerékpárt, ingatlan tulajdoni hányadot 15 napon belül adja ki A részére. A végzés 2013. március hó 14. napján jogerőre emelkedett.

A II. rendű alperes .../2013. szám alatt 2013. július hó 8. napján kelt, majd kijavított átutalási végzést bocsátott ki A kérelmére az A. Kft."f.a." gazdasági társasággal szemben 28.601.737,- forint összegre.

Az adós bankszámláját vezető pénzügyintézet a 28.601.737,- forintot A. átutalta.

A felperes módosított keresetében kártérítés címén 21.911.708,- forint és járulékaik egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes a III. rendű alperes által lefoglalt 28.601.737,- forint átutalásáról jogellenesen döntött, és ezzel megghiúsította felperesi követelés kielégítését. Kiemelte, hogy a II. rendű alperes a lefoglalt követelést csak a végrehajtó számlájára utalhatta volna, ezért kártérítési felelőssége fennáll. A III. rendű alperessel szemben arra hivatkozott, hogy többszöri kérelme ellenére nem jelölte meg helyesen azt a harmadik személyt, akivel szemben a követelés fennáll, a 2012. június hó 27. napján kelt foglalás alaki hiányosságai tették lehetővé, hogy az I.-II. rendű alperes ne teljesítse a foglalást.

Az I.-II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték.

A III. rendű alperes a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy a végrehajtás során a jogszabályoknak megfelelően járt el, a követelést lefoglalta, a foglalás alapján a II. rendű alperesnek teljesítenie kellett volna. Előadta, hogy a felperes kára nem áll okozati összefüggésben a III. rendű alperes magatartásával. Utalt arra, hogy a felperes a rendes jogorvoslat jogát nem merítette ki, végrehajtási kifogást nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 21.911.708,- forint és járulékai kártérítést végrehajtói jogkörben okozott kár megtérítése címén, továbbá 960.000,- forint perköltséget. Az I.-II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 1.500.000,- forint feljegyzett kereseti illetéket.

A jelen ügyben alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 339.§, 349.§ alapján vizsgálta a kártérítési felelősség megállapítási feltételeit. Megállapította, hogy a kártérítési felelősség egyik feltétele, a kár bekövetkezett, mert a foglalás sikere esetén a III. rendű alperes a felperesnek 21.911.708,- forintot utalt volna a felosztási terv szerint. A felperes mindent megtett ami tőle elvárható, annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárásban a követeléséhez hozzájusson. Álláspontja szerint a felperes a rendes jogorvoslat jogát kimerítette, több alkalommal kérte a foglalási jegyzőkönyv kijavítását, a felszámolási eljárásban fellebbezéssel élt, követelés behajtása iránt indított pert, büntető feljelentést tett.

Az I fokú bíróság kiemelte, hogy a III. rendű alperes a foglalás során a jogszabályok megsértésével járt el, és ezzel okozati összefüggésben azt érvényes foglalásnak sem a II. rendű, sem az I. rendű alperes nem ismerte el, nem hajtotta végre, és emiatt a felperes A. a felszámolás alatt álló társasággal szemben fennálló követelését nem szerezhette meg. A követelés lefoglalása hibás volt, a III. rendű alperes tévesen jelölte meg, hogy a követelés kivel szemben áll fenn, nem jelölte meg egyértelműen a követelést, a hibát a felperes és a felszámoló nyilatkozatai ellenére sem javította ki, nem egészítette ki a foglalást az ingatlanra, ingóságokra. Kiemelte, hogy a III. rendű alperes nem foglalkozott azzal, hogy a foglalást követően a II. rendű alperes a követelést elismerte-e, nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a foglalást követő nyolc napon belül a II. rendű alperes nem nyilatkozott. Ebben az időpontban a megfelelő tájékoztatás alapján a felperes a még létező A. Kft. „f.a.” ellen indíthatta volna meg a követelés behajtás iránti pert, amely nyilvánvalóan eredményre vezetett volna.

Az I. fokú bíróság kifejtette, hogy a III. rendű alperes intézkedésének hibái, mulasztásai miatt a foglalás nem volt joghatályos, és a felperes kára ezzel okozati összefüggésben következett be. A III. rendű alperes végrehajtó nem a tőle elvárható módon járt el, a felperes és a II. rendű alperes nyilatkozatait figyelmen kívül hagyta, magatartása felróható volt, eljárását nem mentette ki.

Az I.-II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította hivatkozással arra, hogy a II. rendű alperes magatartása nincs okozati összefüggésben a felperes károsodásával, a II. rendű alperes a tőle elvárható módon járt el, tájékoztatási és együttműködési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Kifejtette, hogy az I. rendű alperes kártérítési felelőssége jogellenesség és okozati összefüggés hiányában nem áll fenn. Megállapította, hogy a felperes a III. rendű alperessel szemben pernyertes lett, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján kötelezte a III. rendű alperest a felperes javára ügyvédi munkadíj, útiköltség megfizetésére. A feljegyzett illeték megfizetésére a III. rendű alperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a III. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen a III. rendű alperessel szemben a per megszüntetését, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a III. rendű alperessel szemben a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy végrehajtói tevékenységét 2016. február hó 22. napjától végrehajtói iroda tagjaként látja el, ezért III. rendű alperesnek nem volt perbeli jogképessége, a keresetlevelet a Pp.130.§ (1) bekezdés e) pontja szerint idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

Kiemelte, hogy a felperes a régi Ptk.349.§-a szerint a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget nem vette igénybe, végrehajtási kifogást nem terjesztett elő. Állította, hogy a követelést a Vht.110.§ (1) bekezdése értelmében lefoglalta, a .../2012/13. számú okirat egyértelműen tartalmazza, hogy A követelését foglalta le, az okiratot a II. rendű alperesnek, mint az A. Kft."f.a." képviselőjének küldte meg. Utalt arra, hogy a II. rendű alperes nem mérlegelhetette, hogy a foglalás megtörtént-e, és a Vht.111.§ szerinti nyilatkozattételi kötelezettségének nem tett eleget. Kiemelte, hogy 2012. július hó 25. napján megerősítette a II. rendű alperes felé, hogy A. a felszámolási eljárásban kifizetendő 28.601.737,- forint összegű követelését foglalta le, és a II. rendű alperes a követelést elismerte, végrehajtási kifogást nem terjesztett elő, ezért a követelést sem A, sem más javára nem teljesíthette volna. Hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes a lefoglalást figyelmen kívül hagyva a III. rendű alperes tájékoztatása nélkül rendelkezett az összeg kiutalásáról.

A III. rendű alperes sérelmezte a perköltség megállapítását hivatkozással arra, hogy a módosított kereset alapján a feljegyzett illeték 1.314.702,- forint, és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet szerint megállapítható ügyvédi munkadíj 857.350,- forint, a perköltség összegében megjelölt útiköltség összegéről, számítási módjáról az ítélet indokolást nem tartalmaz, ezért annak helyessége nem ellenőrizhető.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A III. rendű alperes a 2012. június hó 27. napján kelt „felhívás követelés lefoglalása tárgyában” okiratban megállapította, hogy az adósnak követelése van, illetve az adóssal olyan szerződést kötött, melyből később követelés keletkezett. Az okiratot a II. rendű alperesnek címezte.

A III. rendű alperes a 2012. július hó 25. napján kelt jegyzőkönyvben tájékoztatta a II. rendű alperest, hogy A 28.601.737,- forint összegű felszámolási eljárás során kifizetésre kerülő követelésére kérelmezte a követelés lefoglalását.

A felperes a 2012. szeptember hó 14. napján érkeztetett e-mailben kérte, hogy a III. rendű alperes küldje meg részére másolatban azokat az intézkedéseket, melyek a II. rendű alperessel szembeni bírósági eljárás megindításához szükségesek.

A III. rendű alperes 2012. szeptember hó 14. napján megküldte - a felszámolónak korábban már megküldött - „felhívás követelés lefoglalása tárgyában” okiratot, és jegyzőkönyvet, valamint a felszámoló 2012. július hó 23. napján kelt levelét. Tájékoztatta a felperest, hogy a törvényben előírt minden szükséges intézkedést megtett.

A felperes 2012. szeptember hó 27. napján, a III. rendű alperestől a követelés lefoglalás pontosítását kérte, oly módon, hogy abból világosan kiderüljön, hogy nem A. a II. rendű alperessel szembeni követelését foglalta le, hanem A. a saját kft.-jével szembeni követelését kívánta lefoglalni. A felperes a 2012. szeptember hó 11. napján kelt levélben a A. a felszámolás során átadni kívánt

ingatlanok és gépkocsik lefoglalását, valamint tájékoztatást kért arról, hogy a foglalás pontosítása a korábbi kérelemben foglaltak szerint megtörtént-e.

A felperes 2012. december hó 2. napján kérte a III. rendű alperestől, hogy minden törvényes eszközt vegyen igénybe annak érdekében, hogy követelése a rendelkezésre álló fedezetből kielégítést nyerjen.

A felperes 2012. december hó 17. napján ismételten kérte a III. rendű alperest, hogy vegye fel a kapcsolatot a II. rendű alperessel és szerezz be a **A.** átadott készpénz, valamint más vagyontárgyak fellelhetőségét, azokat foglalja le, illetve a készpénzre nyújtson be azonnali inkasszót.

A III. rendű alperes a 2012. december hó 3. napján érkezett okiratra 2013. február hó 14. dátummal az alábbi feljegyzést rögzítette: „a végrehajtást kérőt mind telefonon, mind írásban többszörösen tájékoztattuk.”

A II. rendű alperes 2013. január hó 3. napján tájékoztatta a felszámolót, hogy a felszámoló bíróság végzése alapján **A.**-t 28.601.737,- forint illeti meg, és a felszámolónak a felszámoló bíróság végzése alapján kell eljárnia.

A II. rendű alperes 2013. február hó 14. napján ismételten tájékoztatta a III. rendű alperest, hogy a felszámolási eljárás befejeződött, csatolta a felszámoló bíróság 154. sorszám alatti kiegészítő végzését. Felhívta a III. rendű alperes figyelmét, hogy a végzés jogerőre emelkedését követően a II. rendű alperes **A** részére lesz kénytelen átutalni a végzésben megjelölt összeget.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel érdemben helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a III. rendű alperes kártérítési felelősségét, azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával nem ért egyet, az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását mellőzi, és a III. rendű alperes marasztalását az alábbiak szerint indokolja:

Tévesen hivatkozott a III. rendű alperes arra, hogy perbeli jogképesség hiánya miatt a per megszüntetésének van helye, mivel végrehajtói tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként látja el. A perbeli jogképesség a perbeli jogalanyiságra való képességét jelenti, a perben a Pp.48.§ (1) bekezdése alapján fél az lehet, akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek és kötelezettségek terhelhetnek. A felperes a keresetét a III. rendű alperes természetes személlyel szemben terjesztette elő, a Ptk.2:1.§ szerint pedig minden ember (így a III. rendű alperes is) jogképes, jogai és kötelezettségei lehetnek, a perben fél lehet, ezért a III. rendű alperessel szemben a per a Pp.157.§ a) pont, Pp.130.§ (1) e) pontja alapján nem szüntethető meg.

A perbeli jogképességtől különböző kérdés a III. rendű alperes azon hivatkozása, hogy a keresettel fellépő felperes jogosult-e vele szemben a perbeli igény érvényesítésére (kereshetőségi jog). A kereshetőségi jog nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi jogintézmény, ezért, ha a bíróság azt állapítja, meg, hogy a felperes az igény érvényesítésére a III. rendű alperessel szemben nem jogosult, a keresetlevél nem utasítható el a Pp.130.§ (1) bekezdés e) pontja szerint, hanem a kereshetőségi jog hiánya miatt a keresetet érdemben, ítélettel kell elutasítani (BH.1992/470. szám).

Nem mentesíti a kártérítési felelősség alól a III. rendű alperest az, hogy 2016. február hó 22. napjától végrehajtói iroda tagjaként látja el végrehajtói tevékenységét. A kereseti tényállításban megjelölt károkozás időpontjában - 2013. VII. hó 6. napján - a III. rendű alperes önálló bírósági végrehajtó volt, ebben a minőségében pedig önállóan felel a végrehajtói tevékenységgel vagy mulasztással okozott kárért.

A végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 236.§ (1) bekezdése szerint a végrehajtói működése körében, illetve az eljárása során okozott kárért kártérítésre és személyiségi jogsértésért sérelemdíj megfizetésére a Polgári Törvénykönyv szabályai szerint köteles. A végrehajtói iroda a Vht.254/A. § (1) bekezdése értelmében csupán az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére alapított jogi személyiséggel rendelkező szervezet. A végrehajtói irodát, mint jogintézményt a 2000. évi CXXXVI. tv. 131.§-a vezette be. A törvény ezen szakaszához fűzött miniszteri indokolás szerint a társas formában történő működés természetesen nem érinti a végrehajtói tevékenység, mint állami jogalkalmazói tevékenység hatósági jellegét, és ennek megfelelően a végrehajtóknak az általuk lefolytatott eljárással kapcsolatos személyes fegyelmi és kártérítési felelősségét. A jogalkotói szándékot tükröző miniszteri indokolásból és a Vht.236.§ (1) bekezdésének elsődleges nyelvtani jelentéséből kétséget kizáróan megállapítható, hogy a végrehajtó működése körében, illetőleg az eljárása során okozott kár megtérítéséért a régi Ptk.349.§ (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősség minden esetben - így akkor is, ha végrehajtói iroda tagjaként fejt ki tevékenységét - a végrehajtót terheli. Ettől eltérő jogértelmezése alappal csupán az szolgálhatna, ha a Vht. kifejezetten a végrehajtói iroda felelősségéről rendelkezne.

A III. rendű alperes kártérítési felelőssége akkor állapítható meg, ha ennek a régi Ptk. 349. §-ba foglalt speciális és a 339. § -ban szabályozott általános feltételei együttesen fennállnak. A speciális feltétel - a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket a károsult igénybe vette - és a III. rendű alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben álló kár bekövetkezésének bizonyítása a felperest terhelte. A speciális feltétel hiányában a kártérítési felelősség általános feltételeinek vizsgálata szükségtelen (BH2011.309.), rendes jogorvoslat hiányában a kereset el kell utasítani.

A végrehajtási eljárásban a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslat a végrehajtási kifogás. Jelen esetben, a III. rendű alperes 2012. június hó 27. napján a II. rendű alperesnek címzett „felhívás követelés lefoglalás tárgyában” okiratban összeg és kötelezett megjelölése nélkül követelést foglalt le. A foglalás hiányosságait azonban a felszámoló 2012. VII. hó 23. napján kelt bejelentése alapján pótolta, a 2012. július hó 25. napján kelt jegyzőkönyvben pontosította, hogy a felszámolási eljárás során A részére kifizetendő 28.601.737,- forint teljes összegére terjed ki a foglalás. A III. rendű alperes a jegyzőkönyvet a II. rendű alperesnek, mint az adós gazdasági társaság képviselőjének megküldte. A foglalás a továbbiakban kiegészítésre, pontosításra nem szorult, annak alapján egyértelműen az A. Kft. „f.a.” gazdasági társasággal szemben fennálló, A.-t megillető 28.601.737,- forint összegű követelésre vonatkozott. A felperesre nézve ezért a végrehajtói intézkedés nem volt sérelmes, nem tekinthető a rendes jogorvoslat elmulasztásának, és így nem akadályozza a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség megállapításának az, hogy a felperes a foglalással szemben végrehajtási kifogást nem terjesztett elő.

A felperes 2012. szeptember hó 27. napján a követelés foglalás pontosítását, október hó 11. napján további intézkedést, és ismételten a lefoglalás pontosítását kérte. A 2012. december hó 2., december hó 17. napján érkezett beadványokban azt kérte, hogy a III. rendű alperes vegye fel a kapcsolatot a felszámolóval, nyújtson be inkasszót a készpénzre. A felperes beadványaiban azt sérelmezte, hogy a III. rendű alperes a követelés behajtása - a lefoglalt követelésből származó pénzösszeg átutalása - érdekében az adott helyzetben a felszámoló nyilatkozataira figyelemmel szükséges intézkedést elmulasztotta.

A végrehajtói intézkedés elmulasztása miatt a Vht.217.§ (1) bekezdése alapján végrehajtási kifogás terjeszthető elő a végrehajtás foganatosító bíróságnál. A Vht.217.§ (4) bekezdés első fordulata

szerint a végrehajtó intézkedése ellen bármilyen címen előterjesztett megtámadást kifogásnak kell tekinteni. A felperes beadványaiban a III. rendű alperes mulasztását sérelmezte, a beadványokat tartalmuk alapján ezért a III. rendű alperesnek kifogásnak kellett volna tekintenie, és a Vht.217.§ (2) bekezdése szerint három munkanapon belül továbbítania kellett volna a végrehajtást foganatosító bíróságnak. Nem tekinthető a rendes jogorvoslat elmulasztásának, ha a károsult a jogorvoslatot azért mulasztja el, mert e jogával a károkozó eljárási hibájából fakadóan nem élhetett. A felperes kára bekövetkezett abban az időpontban, amikor a megszűnt cég bankszámláját vezető pénzügyintézet az átutalást teljesítette. Amennyiben viszont a III. rendű alperes a Vht.217.§ (2) bekezdése szerint a végrehajtási kifogást beterjeszti a végrehajtást foganatosító bíróságnak, a törvényszék végrehajtási ügyben hozott határozata révén a kár elhárítható lett volna, ezért a III. rendű alperes mulasztása és a felperest ért kár között az okozati összefüggés fennáll.

A III. rendű alperes ezt követően tanúsított magatartása is okozati összefüggésben áll a felperest ért kárral. A II. rendű alperes 2013. január hó 3. napján, 2013. február hó 14. napján egyértelműen közölte, hogy a 28.601.737,- forintot az I. rendű alperes kiegészítő végzésének jogerőre emelkedését követően A részére fogja kiutalni. A III. rendű alperes a bejelentés ellenére semmilyen intézkedést nem tett annak ellenére, hogy a felszámoló bíróság végzése ebben az időpontban még nem emelkedett jogerőre, a pénzösszeg átutalása még nem történt meg.

A Vht.5.§ (1) bekezdése értelmében a bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett teljesítse a kötelezettségét. A bírósági végrehajtási eljárás végrehajtási cselekményeinek foganatosítói (végrehajtó) az állami kényszert alkalmazzák akkor is, ha saját nevükben végeznek eljárási cselekményeket. A III. rendű alperes Vht. 5.§-on alapuló kötelezettsége ezért az volt, hogy elérje azt, hogy a II. rendű alperes a kötelezettségét teljesítse, mint a lefoglalt követelés kötelezettjének képviselője a Vht.112.§ (1) bekezdése értelmében a lefoglalt követelés összegét a végrehajtói letéti számlára átutalja. A III. rendű alperes azonban ennek érdekében semmilyen intézkedést nem tett, ezért a III. rendű alperes a régi Ptk. 339. és 349. § alapján köteles a felperesnek okozott kár megtérítésére.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a felperest megillető perköltség, és a III. rendű alperest terhelő illeték összegét. A pertárgy értéke 28.061.737,- forint volt, a felperes leszállított keresetének megfelelő ügyvédi munkadíj a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) bekezdés a), b) pontja alapján 857.350,- forint. A jogi képviselő a készkiadásait nem igazolta, hat tárgyaláson vett részt, az ügyvédi iroda székhelyétől a tárgyalás helyszíne - ... és ... közti távolság - 46 km, oda-vissza 92 km, összesen 552 km. A megtett távolságra figyelemmel a 103.000,- forint összegben megállapított útiköltség eltúlzott, azt a másodfokú bíróság 20.000,- forintban állapította meg, és az elsőfokú perköltség összegét ennek megfelelően leszállította.

Tévesen kötelezte az elsőfokú bíróság a III. rendű alperest a teljes feljegyzett illeték megfizetésére. A felperes a keresetét leszállította, ezért a III. rendű alperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a szerint a leszállított kereset erejéig köteles az illeték viselésére, a különbözet pedig a felperest terheli.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatta, és a III. rendű alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 877.350,- forintra, a feljegyzett illeték összegét 1.314.700,- forintra leszállította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 185.300,- forint feljegyzett elsőfokú illetéket.

A III. rendű alperes fellebbezése minimális mértékben volt eredményes, ezért a másodfokú bíróság a Pp.81.§-a alapján a III. rendű alperest kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére. A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-a szerint a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a III. rendű alperes köteles megfizetni.

P é c s, 2017. április 13.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró